

šal, da bi na cesti od Ptuja proti Turniški grajšini mesto bilo, ktero se pod nogami čuti, da je votlo. —

F. T.

Čudne umetnosti brez copernije.

Novice morajo po svojim naménu „za omiko ljudstva skerbeti“ vsih reči spomniti, ktere segajo v ta namen in ki so zares pomína vredne. Zató naznanijo svojim bravcam, de ravno zdej v Ljubljanskim gledisu nek imeniten umetnik iz Nemškega L. Bergheer po iménu in njegova žena take umetnije (kunšti) vganjata, de bi človek mislil, de znata coprati (čarati) — če bi ne vedel, de se godí vse le po naravni poti s pomočjo silne naglosti in naravoslovke umetnosti. Kdor morebiti še na copernike in copernice, kdor na zamknjene verjame, naj gré Bergheera in njegovo ženo gledat, de se prepriča, kakó vražna in krvava je vsa taka véra. Naš namen ni tukaj vših umetnij našteti, ktere smo z velikim začudenjem vidili, ampak priporočimo vsacimu, kdor zamore, de naj se sam prepriča resnice naših besed. Nar veči umetnost je gotovo tista, ki je danes (v torik) napovedana, ko živiga človeka ob glavo dene, de gledavcam lasjé po koncu stojé, — pa se mu vunder clo nič ne zgodí.

Kér bo gosp. Bergheer na svojim popotovanju na Dunaj tudi Celjovec, Celje, Marburg in Gradec obiskal, jim oznanimo to, de radovedni braveci ne zamudijo teh umetnij gledat iti.

Vr.

Novičar iz Ljubljane.

V pondeljk, 1. maliga serpana, je bila v praznovanje imenitnega začetka novih sodniških gospósk, kakor drugod, tudi v Ljubljani v velki cerkvi slovesna sv. maša. Po duhovnim opravilu so se zbrali v zbornici vradniki sodniške gospiske, pri katerim zboru sta govorila predsednik deželne sodnije žl. g. Petteneg in deržavni pravnik žl. g. Kaiser o visoki pomembji tega dneva, s katerim so pokopane stare šege sodništva, in imenitna nova dôba nastopi, v kteri se bojo sodbe očitno in ustno godile. Gosp. Kaiser se je skazal tako izverstniga govornika, de ga poslušavci dosti prehvatali ne morejo. — Za pogrebam rajnciga prof. Kersnika je preteklo sredo toliko ljudi šlo, de malokterikrat toliko. Njegovi učenci so tudi tukaj lepo pokazali, kako visoko de cenijo svojega učenika, kteriga jim je nemila smert vzéla. Skorej pol stoletja je bil rajnki učenik v Ljubljani — in zares zaslubi, de se mu na grobu vreden spomník postavi, kteriga naj se po nasvetu gosp. Dr. Kluna v Ljublj. nemškim časniku poseben odbor poprime. — Gosp. Dr. Kleeman, sedaj c. k. začasni vodja gimnazijalnih šol v Ljubljani, pride za c. k. gimnazijalnega inšpektorja v Gradeč, s to nalogu, de bo deželno šolstvo tudi na Krajnskim v notranjih gimnazijalnih zadevah podperal. — Strelska družba je napravila na čast našimu deželnemu poglavarju slovesno strelenje skozi 4 dni, h ktemu so streli iz Štajarskega, Koroškega, Goriškega in clo iz Tiroljskega (Botzen) prišli in streljali, de je vse pokalo. Streljci imajo še dovelj denarcov, ker je na velki tarči 1 strel 3 gold. veljal. — Poslednji češnjev somenj v Ljubljani ni bil veliko vreden; kupcov je bilo malo. Konj in govedine so veliko pripeljali: cena goved je bila veliko višji kot o Trojach. — Včeraj je šlo skozi Ljubljano 8 arabskih konj (6 kobil in 2 žebe), ktere turški car našimu cesarju v dar pošlje; razun dveh ni nič kaj posebnega nad teh arabeih bilo. — Tudi na Krajnskim je že ena

nova soseska vstanovljena, namreč v Lešah na Gorenskim v Radoljskim kantonskim poglavarstvu.

Novičar iz mnogih krajev.

Ban Jelačič je prišel 23. dan pretečeniga mesca čez Varazdin v Zagreb. Poslanci so mu že do Štajarske meje naprot šli. Vsi časopisi Zagrebški enoglasno pišejo, de je bil z veliko slavo sprejet; kodar koli se je pokazal — pravijo — mu je donélo „živijo“. Sabo je prinesel iz Dunaja hvalni nagovor cesarja na narod Horvaški in Slavonski in novo ustrojstvo teh deželá; zraven tega pa tudi hvalni nagovor cesarja zvestim in hrabrim graničarjem in glavni zakon za horvatsko-slavonsko in banatsko-serbsko vojniško krajino (granicu). V razglasu, s katerim je ban te cesarske patente horvaško-slavonskemu narodu izročil, je razložil, kaj je na podlagi avstrijanske vstave vladarstvo že zdej podelilo verlimu narodu in kaj se ima poredama pričakovati, berž ko bo od cesarja poterjeno, namreč deželna vstava, volitvina, srenjska in tiskarna postava, postava zavolj oprostenja zemljis i. t. d. „Temelj (postava) nove osnove celiga cesarstva je jasno naznanjeno v vstavi, ki jo je cesar 4. marca 1849 vsim avstrijanskim ljudstvam podelil — je rekел ban — in gotovo dve nar poglaviti točki te vstave ste: edinstvo celiga cesarstva in ravnopravnost vših narodov.“ — 1. dan t. m. stopijo nove sodniške gospiske v djanje. — 1. dan t. m. je bil nov denar izdan, ki se imenuje „listi deržavnega zaklada“. — 1. dan t. m. so stopile pošte našiga cesarstva s poštami na Prajsovskim in nekterimi drugimi nemškimi deželami v zavezo, takó de bojo šle zdej pisma iz naših dežel v ptuje, in iz ptujih v naše po navadni domači tarifi brez povisanja. — Na Dunaji je zdej cena mesá prodajavecam na voljo dana. V nalaš napravljenih mesarnicah zna však živilo klati in prodajati, kdor koli hoče; pa tudi število mesarjev je od 156 na 180 povikšano. Zraven tega je napravila mestna srenja tudi mesno denarnico, v kteri mesarji denar na posodo dobivajo, de zamorejo živilo berž plačati. — Cena mesá je povsod poskočila. — Na Ogerskim se bo tudi kolek (štampelj) za pratike vpeljal. Kér na Ogerskim okoli 400,000 pratik potrebujejo, bo novi štampelj veliko znesel. — Ni res, de bi za kronanje našiga cesarja nov voz delali; ampak cesar se bo v ravno tistim vozu h kronanju peljal, kteriga je cesar Karl VI. za Marijo Terézijo napraviti dal, in ki je takó lep, de samo pozlačenje čez 180,000 gold., malarija pa okoli 60,000 gold. veljá. Rudeči žamet je iz francozkih fabrik in je še danes takó lepo rudeč, kakor je bil pred 100 leti. — V Parizu so razpartije, ki so bile v narodnim zboru zavolj povisanja létnih dohodkov predsednika Napoljona, se spet poravnale. Z večino 46 glasov je Napoljon dobil enkrat za vselej 2 milijona in 160,000 frankov čez svoje dozdanje dohodke. — Turška vlada ima vedno nepokoje krotiti. Komaj so se Bosnjaki nekoliko pomirili, so se Bulgari na noge postavili. Sliši se, de Bulgari se ne puntajo toliko zoper Turškega cara, kakor zoper nižji vradnike, ki jih na vso moč stiskajo. — Na Nemškim, čeravno še nobena reč ni prav poravnana, in čeravno nekteri časopisi hrup ženó, de se Prajs k vojski pripravlja, je vse tiho in mirno, kakor že davnej ni bilo. — Na Dunaji je začel nov česk časnik „Videnski díenník“ izhajati.

Današnjimu listu je pridjan 22. dokladni list.